

HRDÉ LÉTO

Letní období pride festivalů dnes mine málokoho, ať už hlasitě oslavuje, tiše pozoruje zpovzdálí, nebo plánuje, jak queer lidem jejich radosti překazit. Není však náhoda, že oslavy queer hrdosti probíhají zrovna v létě, a není náhoda ani to, že o dnešní podobě pride pochodu píšou kdejaká média.

Za první pride jsou považovány tzv. **Stonewallské nepokoje**. Ty začaly 28. června 1969 před newyorským klubem Stonewall Inn, jenž byl relativně bezpečným místem pro mnoho queer a trans osob a zároveň častým terčem policejních homofobních razií. Onoho slavného dne se však queer lidé rozhodli*y, že už se nenechají zastrašit a budou se bránit. Vznikla tak násilná vzpoura, při které černošské trans ženy* převrácely policejní antony a sexuální pracovnictvo házelo dlažebními kostkami. Z toho také pochází heslo „První pride byl riot“, často slyšené na radikálních queer protestech. Na oslavu výročí těchto událostí se od června 1970 začaly pořádat pochody hrdosti a každým rokem se přidávalo více lidí a organizací na různých místech po Americe a poté v Evropě, proto až dodnes slavíme pride month (měsíc hrdosti) v červnu a spousta pride festivalů se odehrává v létě, i když počasí vhodné na venkovní pikniky a pojídání zmrzliny v tom nejspíš také hraje svou roli.

Letos je to pětapadesát let od Stonewallských nepokojů a v queer právech i v tom, jak probíhá pride, se hodně změnilo. V současnosti pride festivaly už nejsou tak často o revolučním politickém boji, který by **usiloval o překonání mocenských struktur států, kapitálu a patriarchátu**, ale o asimilaci queer lidí do „spřádané“ společnosti.

V českém lokálním kontextu můžeme mluvit například o Prague Pride (PP). Když se PP v roce 2011 konal poprvé, rámoval se jako „nepolitický, kulturní festival bez ideologické agendy“, z logiky věci ale víme, že **boj proti sociálním nerovnostem musí být politický**. To sice PP ve svých nedávných textech reflektoval, avšak praxe tomu stále neodpovídá. Dokud existuje vláda, která vytváří politiku bez rovnocenného dialogu s queer osobami, pride nemůže být pouze oslavou našich identit, musí pokračovat v boji proti paternalismu a ekonomickým nerovnostem. Na stránkách PP se například píše: „Reflekujeme existenci

systému společenských identit i přítomnost patriarchálního řádu a klimatického ohrožení světa, které se paralelně překrývají, a tím pádem jednotlivce znevýhodňují na více úrovních.“ Kdyby však tato věta něco opravdu znamenala, z programu a ze seznamu partnerů akce by vymizely korporáty, jako např. Amazon nebo Nestlé, které ničí planetu a vykořisťují své zaměstnanectvo, vymizely by také politické strany, jež nepodnikají žádné reálné kroky k ochraně queer osob, a vymizela by policie, která je jen nástrojem systému a je povinna chránit jen to, co systému vyhovuje.

I když je Prague Pride nejnavštěvovanějším pridem u nás a může vypadat jako ten „oficiální“, rozhodně není v Česku jediný, Prague Pridu podobný je například Brno pride week, jehož partnerem je mimo jiné (nejen) zbrojařská firma Honeywell, která velmi intenzivně znečištuje životní prostředí. Dále se pak konají prajdy například v Mostě, Plzni a Zlínském kraji. Prajdy jako ten Ústecký a Ostravský více reflektují znevýhodnění obyvatelstva v regionech, a proto jsou radikálnější než ty ze dvou největších měst, které mají na celou věc krom komerčnosti i privilegovaný liberálně-aktivistický náhled. Zároveň fungují bez finanční podpory korporací, a tak nastavují skvělý příklad toho, že velmi příjemnou komunitní akci jde zorganizovat i za podpory přímo od queer komunity a aktivistických kruhů, pro které jsou podobné eventy bezpečným prostorem pro sebepoznávání, prohlubování zdravých sociálních vztahů a snahu o queer osvobození.

Tento rok je už sice několik prajdů za námi, čeká nás však ještě Most Pride 24. srpna a nechvalně známý Prague Pride, který bude však letos po delší době **doprovázen radikální a nekomerční alternativou, tedy Alt*Prajdem**. Obě akce se budou konat ve stejný čas, a to od pondělí 5. do neděle 11. srpna.

Jako anarchistvo samozřejmě apelujeme na fakt, že **queer osvobození nemůže nastat za podpory korporací nebo politických stran, a nemůže také nastat bez osvobození od rasismu, ableismu, třídního útlaku a mnoha podobných systémových taktik, které nás mají donutit poslouchat**. Zároveň vás zveme na queer felení, protestování a vzdělávání na výše zmíněných i nezmíněných akcích a přejeme krásný revoluční pride.